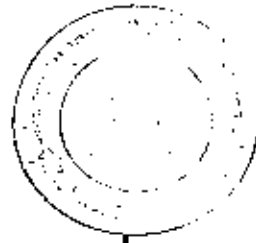

บทที่ ๑

บทนำ

ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษ มีชื่อเป็นภาษาที่ใช้พูดกันเป็นประจำแต่เพียงภายในประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่ยังมีใช้พูดกันเป็นประจำในประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหภาพอัฟริกาใต้ (บางส่วน) และ แคนาดา (บางส่วน) รวมทั้งประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในอาณานิคมของประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกาด้วย จนในปัจจุบันนี้ มีผู้นิยมใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อกันทั่วโลก ซึ่งประมาณว่ามีคนที่พูดภาษาอังกฤษได้เกิน 200 ล้านคน¹ แม้ในยุโรป ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญภาษาหนึ่ง ที่จัดสอนเป็นภาษาต่างประเทศในโรงเรียนต่าง ๆ การที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลก ก็เนื่องจากในอภิศอังกฤษเคยมีอิทธิพลเหนือดินแดนต่าง ๆ เรียงรាប់ไปทั่วโลก จนได้สมญาว่า "ดินแดนที่พระเจ้าอาทิตย์ไม่รู้จักตก" นอกจากนี้ก็เพราะว่าอังกฤษและสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่นำหน้าในทางวิทยาการสมัยใหม่ นักศึกษาจากประเทศต่าง ๆ ที่ประสงค์จะแสวงหาความรู้ให้ก้าวหน้าต่อไป จำเป็นต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเพื่ออ่านตำราและคู่มือภาษาอังกฤษซึ่งพิมพ์จำหน่ายจากสองประเทศดังกล่าวจนแพร่ไปทั่วโลก และจะเห็นได้ว่าแม้แต่นักศึกษาและครูอาจารย์ส่วนใหญ่ในประเทศไทยก็หันมาหาความรู้ในด้านวิชาการและเทคนิคต่าง ๆ จากตำราภาษาอังกฤษที่พิมพ์มาจากสองประเทศนั้นด้วย ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่า การที่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทยสามารถผลิตกำลังคน (Man Power) ในระดับต่าง ๆ ได้ ก็เพราะได้ใช้ตำราภาษาอังกฤษเป็นหลักในการศึกษากันแล้วและวิจัย เป็นส่วนใหญ่.

กานดา ณ ถลาง² ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า

¹ David L. Stevenson. "English Language", The Encyclopedia Americana, Vol. 10 (New York: Americana Cooperation, 1969) p.364.

² กานดา ณ ถลาง, กร. "ความมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ", วารสารวิสามัญศึกษา ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (พฤษภาคม 2510) หน้า 16-17.

...เมื่อหันมาพิจารณาว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นยลคอสังคมอย่างไร เราก็เห็นจะต้องยอมรับว่าสังคมไทยส่วนรวมมีความจำเป็นที่จะต้องให้เด็กไทยเราเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และถ้าจะพิจารณาคำถามที่น่าคิดว่า เด็กไทยไม่รู้อังกฤษอะไรจะเกิดขึ้น สังคมไทยจะอยู่ได้ไหม? อาจให้คำตอบอย่างเพียงขรรพว่า

(1) ในปัจจุบันนี้ ถ้าเรามองไปรอบ ๆ ภาษวอังกฤษเป็นภาษากลาง เป็นภาษาที่ใช้สำหรับคนต่างชาติต่างภาษา ใช้เป็นสื่อความหมายให้เข้าใจกัน ไม่ใช่เป็นภาษาที่คนไทยจะใช้กับฝรั่ง (อังกฤษ อเมริกัน ฯลฯ ที่เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษ) เท่านั้น แต่เป็นภาษากลางสำหรับใช้เป็นสื่อความหมายกับประเทศเพื่อนบ้านของเราด้วย เช่นมาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ ฯลฯ เริ่มกลายเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันระหว่างประเทศเกือบจะทั่วโลก

(2) ถ้าพิจารณาเฉพาะแต่บ้านของเราตั้งแต่โบราณ วัฒนธรรมของเราได้อิทธิพลจากทางตะวันออกด้วยกัน มีอินเดียเป็นหลัก รวมทั้งภาษาและวรรณคดี ก็ถือว่าที่มาจากอินเดียเป็นของสูง และภาษาเป็นกระจุกเงาสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรม แต่ก่อนนี้ใครรู้ภาษาบาลีสันสกฤต ก็ได้รับยกย่องนับถือว่ามีความรู้สูง ปัจจุบันเราจะเห็นว่าวัฒนธรรมตะวันตกไหลเข้ามา มีภาษาอังกฤษเป็นพายุหะนำมา และเป็นกัญแจ้นำไปสู่โลกกว้าง ผู้วิพากษ์การกว้างรอบตัวเรา คอยเห็ดเหล่านีเราจึงจำต้องให้เด็กของเราเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์แกหังตัวเด็กเองและแกสังคมไทยของเราด้วย...

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อประเทศไทยและประชาชนชาวไทย จึงได้มบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเข้าเป็นวิชาบังคับวิชาหนึ่งในหลักสูตร โดยให้เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย³ จนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย⁴ และแม้แต่ในระดับอุดมศึกษา สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่มบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเข้าเป็นวิชาบังคับวิชาหนึ่งของสถาบันการศึกษานั้น ๆ ถ้าจะนับช่วงเวลาเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

³หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503

⁴หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503

แล้ว จะเห็นได้ว่านักเรียนไทยมีการเรียนภาษาอังกฤษนับเป็นระยะเวลาดัง 8 ปี โดยมีเวลาเรียนในสัปดาห์หนึ่ง ๆ อย่างน้อย 4 ถึง 6 ชั่วโมง⁵ แม้กระนั้นก็ตามผลที่ปรากฏออกมาจะเห็นได้ว่านักเรียนไทยที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาส่วนมากไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนซ้ำของเค็มที่ได้เรียนไปแล้วเมื่อนักเรียนเรียนในชั้นสูงขึ้น หลักเกณฑ์ที่ว่าการศึกษาที่บุคคลใครจะเรียนภาษาอังกฤษจนถึงขั้นที่ใช้การได้นั้น Fries⁶ ได้กล่าววว่า

A person has learned a foreign language when he has thus first, within a limited vocabulary, mastered the sound system (that is when he can understand the stream of speech and achieve an understandable production of it) and has, second, made the structural devices (that is, the basic arrangement of utterances) matters of automatic habit.

การสอนภาษาอังกฤษสมัยใหม่นี้ มีวิธีการสอนที่แตกต่างจากสมัยเค็ม กล่าวคือสมัยก่อนการสอนภาษาอังกฤษเป็นแบบ Grammar Translation Method ซึ่งมุ่งให้นักเรียนสามารถอ่าน ทำความเข้าใจจากตำราเป็นส่วนใหญ่ โดยจะมุ่งไปในทางความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งความมุ่งหมายเช่นนี้ก็ถูกต้องสำหรับสมัยนั้น การเรียนพูดและเรียนเขียนไม่สู้จะเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เพราะโอกาสที่จะพบปะพูดจากกับชาวต่างประเทศมีน้อย และแม้ว่าการเรียนพูดจะเป็นสิ่งจำเป็น แต่สมัยก่อนนั้นก็ไม่มีวิธีการสอนที่ก็จะสอนสำเนียงพูด และครูผู้สอนที่ศึกษาภาษา มาในปัจจุบันนี้ แนวความคิดในทางภาษาศาสตร์ (Linguistics) ได้เปลี่ยนแปลงไป นักภาษาศาสตร์หลายคนมีความเห็นว่า ภาษาที่แท้จริงคือภาษาพูด การที่จะเรียนภาษาให้โดยผลดีนั้น จำเป็นต้องออกเสียงให้ชัดเจนถูกต้องตามเจ้าของภาษา และสามารถใช้โครงสร้างของภาษาได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษานั้น Finocchiaro⁷ ได้กล่าวถึงหลักการ

5 เรื่องเดียวกัน

⁵ Charles C. Fries, Teaching and Learning English as a Foreign Language, (Ann Arbor, University St. Michigan Press, 1954) p. 3.

⁷ Marry Finocchiaro, Teaching Children Foreign Languages, (New York: McGraw-Hill Book Company, 1964) p. 23.

เรียนการสอนไว้ว่า

The sounds of the language should receive priority not sounds in isolation, but sounds in authentic expressions and sentences spoken with the intonation and rhythm which would be used by a native speaker. Learners should be shown, through number of examples what the "system" of new language is and how it operates. They must acquire the language signal or "Code" - the sound system, the grammar and the vocabulary which will permit them to engage in communication.

ในการสอนภาษาอังกฤษสมัยใหม่ ได้เน้นในการฝึกทักษะ 4 อย่างคือ ฟัง (Listening) พูด (Speaking) อ่าน (Reading) และเขียน (Writing) พร้อมทั้งเนื้อหาคือองค์ประกอบของภาษา (Elements) 3 อย่างคือ เสียง (Sounds) ศัพท์ (Vocabulary) และแบบสร้างไวยากรณ์ (Grammatical structures) โดยจะสอนรวม (Integrate) กันไป ดังที่ Gurrey⁸ กล่าวไว้คือ

In planning to develop the four language abilities, the aims of teacher throughout a course will be to teach new words, and so build up a varied well-balanced vocabulary; to teach new grammatical forms, usages, construction patterns; and to have these elements of language used to express whatever the pupils have read or otherwise have in mind.

หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย⁹ ได้กำหนดรายการสอนภาษาอังกฤษโดยแทรกองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3 อย่างไว้ในทักษะต่าง ๆ กัน กล่าวคือ

⁸ P. Gurrey, Teaching English as a Foreign Language (London: Lowe and Brydone Ltd., 1955) p. 7.

⁹ หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเดิม

ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

...

รายการสอน

การฟังและการพูด

ฝึกให้สามารถฟังเรื่องราวหรือข้อความที่เจ้าของภาษาพูดและสามารถพูดโต้ตอบได้ตามสมควรแก่ชั้น

ฝึกให้สามารถนำศัพท์และกระบวนจากหนังสือเวียนมาใช้ในการพูดได้ คิ่ซึนกว่าเคิม

การอ่าน

...

ให้สามารถอ่านหนังสือที่กำหนดให้เข้าใจและออกเสียงได้ถูกต้องพอสมควร

ชี้แจงให้เข้าใจลักษณะของคำในภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยในการอ่าน สะกดและคิ่ซึน เช่นชี้ให้เห็นรูป Prefix และ Suffix ที่พบบ่อย ๆ ในหนังสือเวียน และชี้แจงให้เข้าใจลักษณะของประโยค

...

การเขียน

...

ให้สามารถเขียนตัวสะกดและเขียนตามคำบอกซึ่งมีความยากง่ายเสมอหนังสือที่เวียน

ให้สามารถตั้งคำถามตอบคำถาม แต่งประโยคง่าย ๆ ได้ ให้ฝึกคัดบ่อย ๆ โดยถือหนังสือเวียนเป็นหลัก

ไวยากรณ์

...

ความรู้เรื่องไวยากรณ์นี้ ให้ลอนรวมไปกับการฝึกทักษะทั้ง 4 ไม่ต้องแยกสอนต่างหาก

...

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

...

รายการสอน

การฟังและการพูด

ฝึกให้สามารถฟังเรื่องราวหรือข้อความที่เจ้าของภาษาพูดและสามารถพูดตอบโต้ตามสมควรแก่ชั้น

ฝึกให้สามารถนำศัพท์และกระบวนจากหนังสือเรียนมาใช้ในการพูดโต้ตอบที่เกินกว่าเดิม

ฝึกให้สามารถเล่าเรื่อง ดราม่าและโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องรอบ ๆ ตัวและเรื่องในหนังสืออ่านโดยพูดและออกเสียงใหญ่ถูกต้องและชัดเจน

ให้นำศัพท์และกระบวนแบบง่าย ๆ ที่นักเรียนอาจมีโอกาสดูได้จากบทอ่าน การฟังวิทยุ การดูโทรทัศน์ การดูภาพยนตร์ มาฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนจะได้เห็นความสัมพันธ์ของภาษาที่เรียนกับสิ่งแวดล้อม และเข้าใจประโยชน์ของภาษานั้น

การอ่าน

ฝึกให้สามารถอ่านหนังสือที่กำหนด ให้เข้าใจและออกเสียงได้ถูกต้องพอสมควร

ชี้แจงให้เข้าใจลักษณะของคำในภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยในการอ่านให้สะดวกและดีขึ้น เช่นชี้ให้เห็น Prefix และ Suffix ที่พบบ่อย ๆ ในหนังสือเรียน ฯลฯ และชี้แจงให้เข้าใจลักษณะของประโยคคว

...

การเขียน

...

ฝึกให้สามารถเขียนตามคำบอกซึ่งมีความเบาบาง เสมอหนังสือเรียน

ฝึกให้รู้จักตั้งคำถาม ตอบคำถามและแต่งประโยคง่าย ๆ ได้

ฝึกให้รู้จักเขียนเรื่องสั้น ๆ โดยนำศัพท์และกระบวนที่เรียนมาแล้ว

ให้นำศัพท์และกระบวนที่นักเรียนอาจมีโอกาสดูพบในการอ่าน การฟังมาฝึกเขียนให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น

...

ไวยากรณ์

ไวยากรณ์ในชั้นนี้ไม่นับเป็นวิชาหนึ่งต่างหากจากทักษะทั้งสี่ นับเป็นวิชาที่เกี่ยวกับทักษะโดยใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กับทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนเท่า ๆ กัน จะแยกจากกันไม่ได้ ไวยากรณ์ในชั้นนี้เป็นไวยากรณ์สำหรับใช้ในภาษาจะต้องคอย ๆ ขนานไปกับศัพท์และกระบวนที่เรียนในชั้น

...

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

...

รายการสอน

การฟัง

ฝึกให้ฟังคำปราศรัยสั้น ๆ

การฝึกทักษะการฟังในชั้นนี้ ให้ฟังเสียงทั้งในบรรยากาศของการฟัง และ การรู้จักเก็บความสำคัญจากเรื่องที่ฟัง

การพูด

ฝึกให้ใช้ศัพท์และสำนวนที่พบในหนังสือเรียน และฝึกให้ใช้สำนวนที่ใช้บ่อย ๆ

การฝึกทักษะพูดในชั้นนี้ ฟังเสียงถึงบรรยากาศในการพูดและออกเสียงให้ถูกต้องพอสมควร (Intelligibility)

การอ่าน

ชี้แจงให้เข้าใจลักษณะของคำในภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้การอ่านสะดวกขึ้นและดีขึ้น เช่นชี้ให้เห็น Prefix และ Suffix ที่พบบ่อย ๆ ในหนังสือเรียน ฯลฯ และชี้แจงให้เข้าใจลักษณะของประโยคด้วย

การเขียน

...การฝึกเขียนในชั้นนี้ ให้ฟังเสียงถึงความถูกต้องในการเขียน ตามลักษณะภาษาและความนิยมของเจ้าของภาษา (Native Speaker) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้อ่านง่าย เรียบร้อยและรวดเร็วพอสมควร ทั้งนี้ ตามศัพท์และกระบวนที่ใดเรียนมา

ฝึกให้ใช้สำนวนและกลุ่มคำที่ซับซ้อน ๆ ซึ่งเป็นปัญหาแก่นักเรียนไทย เช่น to protect, to prevent etc.

ฝึกให้สามารถใช้กลุ่มคำที่เป็นสำนวนของภาษาที่พบบ่อย ๆ เป็นต้นว่า to put on, to take off etc.

ไวยากรณ์

ให้ซ่อมและเสริมความรู้และทักษะเกี่ยวกับการใช้ที่เป็นมูลสาร เพื่อใช้ในการพูดและเขียนได้อย่างแม่นยำและคล่องแคล่วตามความสามารถของนักเรียน

ให้เข้าใจกระบวนไวยากรณ์ที่พบในหนังสือเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้...

และในการวางแผนการสอนภาษาอังกฤษแต่ละวันนั้น พิมพ์พรหม เกษะเจริญ¹⁰ ได้เสนอแนะจัดแบ่งเวลาไว้ดังนี้

...งานที่แบ่งสอนแต่ละชั่วโมง (50 หรือ 60 นาที) นั้น จะใช้สอน ดังนี้

ฟัง-พูด	ประมาณ 5 นาที
คำศัพท์	ประมาณ 10 นาที
ไวยากรณ์	ประมาณ 20 นาที
อ่าน	ประมาณ 10 นาที
เขียน	ประมาณ 10 นาที ...

ปัจจุบันวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาสำคัญวิชาหนึ่งในวงการธุรกิจราชการต่าง ๆ และเป็นวิชาหลักวิชาหนึ่งในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน หรือเข้าเรียนต่อในสถาบันต่าง ๆ แม้แต่ในการสอบไล่เพื่อเลื่อนชั้นเรียนของกระทรวงศึกษาธิการก็ให้คะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีเทียบเท่ากับหมวดวิชาอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น¹¹ ให้

¹⁰พิมพ์พรหม เกษะเจริญ. "การเตรียมการสอน", วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พระนคร: โรงพิมพ์กฤษณปรกรณ, 2508) หน้า 66.

¹¹ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยผลการวัดผลการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สานักพิมพ์ พ.ศ. 2512

คะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษถึง 150 คะแนน ในจำนวนคะแนนทั้งหมด 1000 คะแนน (หมวดวิชาภาษาไทย 160 คะแนน หมวดวิชาสังคมศึกษา 140 คะแนน หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ 140 คะแนน หมวดวิชาคณิตศาสตร์ 200 คะแนน) ฉะนั้น คะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาต่างๆ ของนักเรียนในโรงเรียนชั้นประถมและมัธยม ส่วนหนึ่งก็จะขึ้นอยู่กับวิชาภาษาอังกฤษด้วย และการที่ผู้ปกครองนักเรียนนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งเป็นพิเศษ ก็เพราะเชื่อว่าโรงเรียนนั้น ๆ จะทำการสอนวิชาต่าง ๆ (รวมทั้งวิชาภาษาอังกฤษ) ได้ดีกว่าโรงเรียนอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากสถิติของนักเรียนที่สมัครเข้าเพื่อศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนรัฐบาลบางโรงเรียน ในปีการศึกษา 2513¹² ดังนี้คือ

ชื่อโรงเรียน	สมัคร	รับได้
สวนกุหลาบวิทยาลัย	3407	476
ปทุมคงคา	949	489
วัดบวรนิเวศ	650	279
วัดราชบพิธ	182	182
วัดสุทธิวรากรม	1050	397
สตรีวิทยา	1905	458
สตรีศรีสุริโยทัย	565	318
สาวยุปัญญา	516	244

ฯลฯ

ความมุ่งหมายทั่วไป

การวิจัยนี้ ต้องการจะศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษา (Elements) 3 อย่างคือ เสียง (Sounds) กัณฑ์ (Vocabulary) และแบบสร้างไวยากรณ์ (Grammatical structures) และศึกษาปัจจัย (Factors)

¹² แผนกสถิติและชีวประวัติ กระทรวงศึกษาธิการ

ในด้านทัศนคติ เพศ อายุ และอาชีพของบิดามารดา ที่อาจมีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2513 รวมทั้งการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3 อย่างดังกล่าวแล้ว

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในค่านที่เกี่ยวกับองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ เสียง ศัพท์ และแบบสร้างไวยากรณ์ ว่านักเรียนแต่ละโรงเรียนต่างจากตัวอย่างที่สุ่มมานั้น มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ ในค่านที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3 อย่างนั้นเป็นอย่างไร
2. เพื่อศึกษาว่าสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษาทั้ง 3 อย่างคือ เสียง ศัพท์ และแบบสร้างไวยากรณ์นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้ หรือไม่ คือ ทัศนคติ เพศ อายุ และอาชีพของบิดามารดา
3. เพื่อศึกษาว่าสัมฤทธิ์ผลในการเรียน องค์ประกอบของภาษาอังกฤษทั้ง 3 อย่างนั้น ของนักเรียนแต่ละคนจะมีความสัมพันธ์กันอย่างไรมีนัยสำคัญหรือไม่เพียงใด.

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่นำมาวิจัยนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในเทอมสุดท้ายของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในปีการศึกษา 2513
2. โรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นโรงเรียนชาย 6 โรงเรียน โรงเรียนหญิง 6 โรงเรียน
3. ไม่คำนึงถึงสุขภาพและความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน
4. การวิจัยนี้ จะไม่คำนึงถึงปัญหาหรือสาเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถมากน้อย-

ต่างกันในการเรียนภาษาอังกฤษ เว้นแต่ปัจจัยที่กล่าวไว้ในความมุ่งหมายเฉพาะ (ข้อ 2)

สมมุติฐาน

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้คือ

1. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนถึงกล่าวจะแตกต่างกันไปตามปัจจัยต่าง ๆ คือ ทัศนคติ เพศ อายุ และอาชีพบิดามารดาของนักเรียน
2. สัมฤทธิ์ผลในการเรียน องค์ประกอบของภาษาอังกฤษทั้ง 3 อย่างนั้นของนักเรียนคนใดคนหนึ่งจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ (Significant)

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีความเชื่อเบื้องต้นว่า

1. ข้อทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความเชื่อถือได้ iva ใช้วัดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางภาษาอังกฤษทั้ง 3 อย่างที่กล่าวแล้วไ้จริง
2. คะแนนจากการทดสอบมีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution)
3. การทดสอบและการคุมสอบเชื่อถือได้ เพราะผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเองโดยตลอด
4. นักเรียนที่ทำการทดสอบนี้มีสติปัญญา (I.Q.) อยู่ในระดั้มเดียวกัน.

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ อาจมีข้อบกพร่องและอาจทำให้ผลการวิจัยผิดเพี้ยน (Distort) ไปบ้าง เนื่องจากสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

ประการแรกคือ การไม่ได้ควบคุมสติปัญญา (I.Q.) ของนักเรียนที่ทำกาทดสอบว่า อยู่ในระดับเดียวกันหรือไม่ เพียงแต่เชื่อว่าจะไม่มีความแตกต่างกันเท่านั้น

ประการที่สอง คือการไม่สามารถจะควบคุมความรู้ ความสามารถ และประสิทธิภาพ ตลอดจนวิธีการสอนของครู แต่ละโรงเรียนให้อยู่ในระดับเดียวกันได้

ประการที่สาม การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ตัวอย่างจากประชากรจำนวน 12 โรงเรียน ๆ ละ 25 คนเท่านั้น ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมดในจังหวัดพระนครแล้ว จำนวนประชากรดังกล่าวมีจำนวนน้อยไป อาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปบ้าง

คำจำกัดความ

สัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึงความสำเร็จ (Accomplishment) ความแคลงคล่อง และความชำนาญชำนาญจากการฝึกหัดอบรมหรือความรอบรู้อันเกิดจากการศึกษาเล่าเรียน

อาชีพ หมายถึงชนิดของงานที่บุคคลกระทำอยู่หรือเคยกระทำมาก่อน

อาชีพราชการ หมายถึงชนิดของงานที่บุคคลนั้นกระทำอยู่โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นประจำ ในที่นี้หมายถึงบุคคลที่มีอาชีพครู อาจารย์ นักรัฐประศาสนศาสตร์ ผู้จัดการ ผู้อำนวยกา และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่ง เช่นการทํางานในองค์การรถไฟ รวมทั้งการเป็นทหารและตำรวจ

อาชีพค้าขาย หมายถึงผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า เช่นผู้ที่ทำธุรกิจของตนเองเกี่ยวกับการค้าส่ง การค้าปลีก ตัวแทน นายหน้า คนขายเร และพนักงานขาย

อาชีพรับจ้าง หมายถึงผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับจ้างทำสิ่งของและบริการต่าง ๆ โดยได้รับเงินเป็นครั้งคราว และการรับจ้างนั้นไม่เป็นประจำแน่นอน ทั้งนี้รวมทั้งอาชีพกรรมกรด้วย

อายุ หมายถึงอายุตามปฏิทินนับแต่วันเกิดถึงวันทดสอบ

โรงเรียนรัฐบาล หมายถึงโรงเรียนที่ใต้เงินงบประมาณและอยู่ในสังกัดของกรมวิธา

บัญญัติ ภาระงานศึกษาธิการ

นักเรียนชายหญิง หมายถึงนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนรัฐบาลของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการค้นคว้าครั้งนี้เท่านั้น

ทัศนคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษว่าชอบหรือไม่ชอบ

เสียงภาษาอังกฤษ (Sounds) หมายถึงเสียงสระและพยัญชนะภาษาอังกฤษ (Vowel and Consonant Sounds) ที่ปรากฏในคำภาษาอังกฤษ เสียงเน้นหนักในคำ (Word stress), เสียงเน้นหนักในประโยค (Sentence stress) และระดับความสูงต่ำของเสียงในประโยค (Intonation)

ศัพท์ภาษาอังกฤษ (Vocabulary) คือคำ ๆ เดี่ยวหรือหลายคำในภาษาอังกฤษที่มีความหมายตามตำแหน่ง (Distribution) ที่ใช้ตามเจ้าของภาษา (Native speaker)

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (Grammatical Structures) หมายถึงหน้าที่ที่มาเรียงกันแล้วสามารถสื่อความหมายได้ และมีความหมายมากกว่าการใช้คำโดด ๆ เพียงคำเดียว โครงสร้างไวยากรณ์ประกอบด้วยคำชนิดต่าง ๆ (Part of Speech) หรือคำที่เป็นหมวดต่าง ๆ (Form Class)

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องนี้ ยังไม่มีใครเคยทำมาก่อนเลย แต่มีบทความและการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้อยู่บ้างคือ

เมื่อปี พ.ศ. 2504 กองการวิจัย กรมวิชาการ¹³ ได้ทำการทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดภูเก็ต โดยใช้แบบทดสอบในเรื่องการสะกดคำจากการฟัง การเลือกคำที่สะกดผิด คำที่มีความหมายเหมือนกัน คำที่มีความหมายตรง

¹³ กองการวิจัย กรมวิชาการ ภาระงานศึกษาธิการ "การทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ตที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยทางการศึกษา เล่มที่ 8 (มกราคม, 2505) หน้า 1-14

กันข้าม และเติมคำในช่องว่าง ปรากฏว่านักเรียนหญิงมีพัฒนาการทางภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชาย และในกลุ่มนักเรียนชายมีพัฒนาการทางภาษาไทยแตกต่างกันมากกว่านักเรียนหญิง

ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 อินทร์ ศรีคุณ¹⁴ ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความภาษาไทยของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนประชาบาลในจังหวัดนครราชสีมา ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร รวมทั้งศึกษาถึงองค์ประกอบทางประการ เช่น เพศ อายุ และอาชีพบิดามารดา ว่าทำให้เกิดความสามารถในทักษะทั้ง 4 นี้แตกต่างกันหรือไม่ ผลจากการวิจัยพบว่า

1. ถ้านักเรียนคนใดมีความสามารถทางการฟังสูง ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถทางการอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความสูงควบ
2. เพศ อายุ และอาชีพของบิดามารดามีส่วนทำให้ทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 นี้ แยกต่างหากควบ

ครั้นต่อมาในปี พ.ศ. 2508 ประนอม สุทธิอารมย์¹⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สายอาชีพ) ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" โดยให้แบบสอบถามและผลการทดสอบจากข้อสอบกระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏว่านักเรียนหญิงมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาไทยดีกว่านักเรียนชาย และยังพบว่า การเอาใจใส่ในการเรียนวิชาภาษาไทย การทำการบ้านวิชาภาษาไทย ตลอดจนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนน้อยมาก.

¹⁴อินทร์ ศรีคุณ "การศึกษาเกี่ยวกับการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำและการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถม 6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต แขนงจิตวิทยาพัฒนาการ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2507)

¹⁵ประนอม สุทธิอารมย์. "การศึกษาเรื่องสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สายอาชีพ) ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508)

เอี้ยคศิริ คุรุไพศาล¹⁶ ได้เขียนบทความเรื่อง "How to Teach Pronunciation"
ตอนหนึ่งกล่าวว่า

...ภาษาประกอบด้วยเสียง ต่อไปก็เป็นศัพท์เป็นคำ ๆ แยกคำพูดเป็นคำ
อย่างเคียวก็ไม่รู้เรื่อง เช่น กิน ข้าว ถ้าเอามารวมกันเป็น กินข้าว ก็ฟัง
รู้เรื่อง แยกคำพูดกิน ข้าว ก็ไม่รู้เรื่อง จึงต้องมีระเบียบของภาษาซึ่งเป็น
ส่วนประกอบอย่างที 3 ของภาษา ฉะนั้นในการสอนภาษาเราต้องสอน-
เสียงก่อน แล้วสอนคำ แล้วจึงสอนวิธีเอาคำเหล่านั้นไปใช้ ซึ่งเราเรียกกา
การสอนไวยากรณ์ การสอนทั้ง 3 อย่างนี้ต้องสัมพันธ์กัน...

ในปี พ.ศ. 2512 ประไพศรี อุยหวิ¹⁷ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบ
ความสามารถในการจำแนกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ที่มีพื้น
ความรู้และไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ" ให้ออกทดสอบเสียงเพื่อจำแนกเสียงโดยรวมเสียง
พยัญชนะเดี่ยว ที่พบในหนังสือ Oxford English Course for Thailand Book I แล้ว
นำเสียงเหล่านั้นมาเปรียบเทียบเป็นคู่ ๆ แบบสามเกลอ (Triplet) ให้อ่านซึ่งเป็นเจ้า
ของภาษาอังกฤษอ่านบันทึกแล้วจัดทำเป็นข้อสอบบันทึกลงใน Tape บันทึกเสียง ผลจากการ
วิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการจำแนกเสียงพยัญชนะภา
ษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ
2. ความแตกต่างระหว่างเพศ ไม่ทำให้ความสามารถในการจำแนกเสียงแตกต่างกัน
ทั้งเมื่อพิจารณาจากกลุ่มที่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษและกลุ่มที่ไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ

ในเรื่องการสอบองค์ประกอบของภาษานั้น กานดา ศีตะจิตต์¹⁸ ได้กล่าวไว้ว่า

¹⁶ เอี้ยคศิริ คุรุไพศาล "How to Teach Pronunciation" วิธีสอนภาษาอังกฤษ.
(พระนคร: โรงพิมพ์กฤษณปรกรณ์, 2508) หน้า 104.

¹⁷ ประไพศรี อุยหวิ "การเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกเสียงพยัญชนะภา
ษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ที่มีพื้นความรู้และไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ" (วิทย
ยาบัณฑิต คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)

¹⁸ กานดา ศีตะจิตต์, คร. "การวัดผลการเรียนภาษาอังกฤษ" วารสารวิสามัญศึกษา
ปีที่ 2 ฉบับที่ 13 (กรกฎาคม, 2508) หน้า 3-38.

4. คำที่เป็นคำเดียวในภาษาอังกฤษ แต่เป็นคำซ้อนในภาษาไทย เช่น

lose ห้าหาย

break ห้าแตก

...

5. คำที่มีความหมาย "ทำให้..." ในภาษาอังกฤษ

amuse ทำให้ขบขัน

interest ทำให้สนใจ

...

ส่วนการทดสอบภาษาอังกฤษนั้น นอกจากจะมีการทดสอบตามทักษะแล้ว ยังมีการทดสอบตามเนื้อหาอีก ตามที่ พิมลพรรณ เกษะเจริญ¹⁹ กล่าวว่า

ภาษาอังกฤษ มีองค์ประกอบดังนี้ เสียง (Sounds) ศัพท์ (Vocabulary) และแบบสร้าง (Structures) การทดสอบภาษา ไม่ว่าจะทดสอบภาษาใด ขอบคลุมทั้ง 3 สิ่งนี้ไว้ด้วย เช่นเมื่อจะทดสอบทักษะการฟัง-การพูดของนักเรียนด้วยการสอบปากเปล่า (Oral Examination) เนื้อหาที่จะทำการทดสอบคือเสียงหรือการออกเสียง ศัพท์และแบบสร้าง เมื่อจะทดสอบความเข้าใจ (Comprehension) และการใช้ภาษา (Expression) เนื้อหาที่จะทำการทดสอบคือศัพท์ และแบบสร้างต่าง ๆ.

ในปี ค.ศ. 1956 Davidson และ Balucci²⁰ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศในความสามารถทางการใช้คำพูดของเด็กฉลาด (Bright children) พบว่า จะไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในความสามารถทางการใช้คำพูด (Verbal ability) แต่จะมีความแตกต่างระหว่างเพศ ในการใช้ความสามารถทางการใช้คำพูดเกิดขึ้นเมื่อมีฐานะทางเศรษฐกิจ (Economic status) เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย.

¹⁹พิมลพรรณ เกษะเจริญ "ข้อเสนอแนะในการทดสอบภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา" วารสารวิสามัญศึกษา ปีที่ 2 ฉบับที่ 18 (ธันวาคม, 2508) หน้า 40.

²⁰Helen H. Davidson and Balucci, D., "Class and Sex Differences in Verbal Facility of Very Bright-Children", The Journal of Educational Psychology, Vol. XLVII (1956) Quoting Sukhendral Lal Chopra, "Parental Occupation and Academic Achievement of High School Students in India", Journal of Educational Research Vol. 60, (April, 1967)P.165.

ค.ศ. 1964 Edmonds²¹ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศ ในความสามารถทางการใช้คำพูด (Verbal ability) ของกลุ่มเด็กที่มีความค้อยในทางเศรษฐกิจสังคม (Socio-economic depressed) พบว่าเด็กผู้ชายทุกระดับอายุจะมีความสามารถน้อยกว่า (Inferior) เด็กผู้หญิงในการเรียงศัพท์ และเรียงโครงสร้างของประโยค (Sentences structures)

ต่อมาปี ค.ศ. 1967 Subendral²² ได้ทำการวิจัย เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการกับอาชีพของบิดามารดาของนักเรียนมัธยมในอินเดีย ซึ่งมีอายุระหว่าง 14-17 ปี จำนวน 1359 คน โดยใช้ Progressive Matrices Test ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ (Academic achievement) และค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการของนักเรียนที่บิดามารดา มีอาชีพประเภทใช้แรงงาน เช่น กรรมกร ลูกจ้าง จะมีคะแนนค่าเฉลี่ย (Mean) ของสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการต่ำกว่านักเรียนที่บิดามารดา มีอาชีพอื่น ๆ

Lado²³ ได้กล่าวถึงการทดสอบภาษาอังกฤษว่า การพิจารณาเลือกทดสอบภาษา ระหว่างทักษะกับองค์ประกอบของภาษานั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการสอบ ความสะดวกในการนำข้อสอบไปใช้ ช่วงระยะเวลาที่จะทำการทดสอบ และภาวะ (Condition) ที่จะทำการทดสอบ

Donnell²⁴ ได้วิเคราะห์ผลการทดสอบนักเรียน 90 คน โดยการพูดและการเขียน (กลุ่มละ 30 คน จากเกรด 3, 5 และ 7) เพื่อหาความแตกต่างในเรื่องความซับซ้อนของ

²¹William S. Edmonds, "Sex Differences in Verbal ability of Socio-Economically Depressed Group", The Journal of Educational Research Vol. 58 (October, 1964) P. 61 - 64

²²Sukhendral Lal Chopra, "Parental Occupation and Academic Achievement of High School Students in India", The Journal of Educational Research, Vol. 60 (April, 1967) P. 358 - 362

²³Robert Lado, Language Testing (Briston: Western Printing Services Ltd., 1961) p. 27.

²⁴Roy C. O. Donnell, "A Transformational Analysis of Oral and Written Grammatical Structures in the Language of Children in Grades Three, Five and Seven", The Journal of Educational Research, Vol. 61 (September, 1967), p. 35.

ประโยคค่านโครงสร้างไวยากรณ์ ได้เปรียบเทียบโครงสร้างการทดสอบหลาย ๆ วิธี เพื่อหาความมีนัยสำคัญของความแตกต่างในเรื่องระดับการเขียนและเพศ พบว่าความมีนัยสำคัญของความแตกต่างเพิ่มขึ้นเมื่อเด็กเขียนสูงระดับ แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างคงที่ระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย.